

פנאי פלוס

מה שקורה בעולם הנידור

דייט הוליוודי עם הסכם סודיות, שמירת שבת עם החבר אסף גורן: **טל ברקוביץ'** מסכמת 7 שנים באל.איי.

מתנה!
"פנאי פלוס" מחלק לכם כרטיסים ל-DADDY YANKEE רותם כהן, שני מופעים בערב אחד!

העונה החדשה של "שקרים קטנים גדולים" לא הרשימה אותנו במיוחד, למרות מריל סטריפ **טלויזיה**

מעוררת גאוה

שנה אחרי שהרימה עם בטן של חודש שמיני, **אניה בוקשטיין** ("המדובב" ב-yes) שוב חוגגת את חג הגאוה עם הקהילה שהיא כל כך אוהבת (רק אם אפשר, היא תשמח שבני הקהילה יביעו יותר תמיכה במאבק הפמיניסטי)

פלוס לו פלוס גיליון גאה במיוחד

לוהטב"קים
מבת חן סבג עד אסי עזר: אלו הם עשרת הסלבז הכי לוהטים בקהילה!

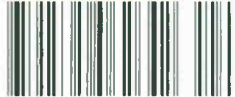
קול חתן וקול חתן
מר עכבר נישא לבן זוגו בסדרה "אתור" אבל עוד לפניו היו לילדים תכני אנימציה מלאים ברמזים להטב"קים (היוש, אלזה מ"פרוזן") **יצאנו לחקור**

בשער אניה בוקשטיין צילום טל עבודי סגנון סיון חימי איפור אסף כאבו שיער יניב זאדה ע. סגנון אלכס גדרון ביגוד: ווי בלאיש, זאדיג & וולטר, ZARA

pplus.co.il

גיליון 40 ש"ח ללא מע"מ 8.50 ש"ח 1556 19-13.6.2019

כתבת
השער

LOVE IS LOVE
גיליון גאה במיוחד

עוד ילד?
רגע, רגע,
תנו ליהנות
מהנוכחית.
אניה בוקשטיין

דלקט טוד ומונטי ויי בלאיש. חולצה לבנה ZARA

שבת התקדמת

מחברת לקהילה הלהט"בית בכל רמ"ח איבריה, אבל חושבת שבני הקהילה צריכים להביע יותר תמיכה במאבק הפמיניסטי; מבסוטה אש שבשנה האחרונה זכתה בסטטוס "אמא", אבל לגמרי מתפללת לתפקיד הבין-לאומי הבא; חושבת שמירי רגב היא תופעה חולפת, אבל מכבדת אותה על זה שהבהירה כי האומנות שייכת לכולם; לגמרי לא פוסלת הזרקת מילויים או ניתוחים אם יתחשק לה – כי וואלה, כל אחד צריך לעשות מה שסבבה לו – אבל בינתיים ניסתה רק פעם אחת. **אניה בוקשטיין** מככתב ב"המדובב" (STINGTV ו־yes) ממשיכה לפרוח ולרקוד בהצלחה על כל החתונות בעת ובעונה אחת

מאת **דניאל אוחנה** ★ צילום **טל עבודי** ★ סגנון **סיון חימי**

קשיים שקשורים לזהות ולהבנה שאתה לא כמו כולם. זה רגע של שבר אתה צריך לצאת מול המשפחה, מול החברים ומול עצמך ואלו רגעים לא קלים. לפעמים אנחנו חושבים שאנחנו בתל אביב, וכולם כבר יודעים, כולם נורא פרנדלי, אבל מסביב לעיר הזו יש עוד עולם שלם של ילדים ושל נוער שצמאים לרול מודלס ושצריכים לדעת שזה לגמרי בסדר."

איך לדעתך אפשר להשיג את זה?

"החשיפה, הדיבור והשיח סביב חודש הגאווה והמצעדים – הם נורא חשובים. הקהילה צריכה להמשיך להשמיע את הקול שלה ולהיות מאוד ברורה בנוגע לזה, ואני כמובן לא מדברת רק על גייז, אלא בכלל, על נשים, גברים ומה שביניהם, על כולם. חשוב להמשיך ולתת לזה דגש, לחנך ולנרמל את כל הדבר הזה ולהפוך אותו לתקין, כי זה מה שזה. זאת המציאות."

כמה רחוק מוכנה ללכת בוקשטיין עם אהבתה לקהילה? מספיק כדי שאפילו בטן היריונית של חודש שמיני לא תעצור אותה, כפי שנוכחנו לדאות בשנה שעברה כשהופיעה בבמה המרכזית של מצעד הגאווה בתל אביב. "היו 38 מעלות באותו יום, זה היה מאוד קיצוני". היא נזכרת, "אבל זה היה כיף. זו במה שקשה לוותר עליה, יש לה כל כך הרבה כוח, וזה מעיף אותך לשמוע 100 אלף איש שרים איתך את המילים של השיר שלך. זו חוויה מטורפת. מעבר לזה, הופעתו בהמון מצעדים בכל מיני ערים והרגשתי שאם אני מתחברת, זה עד הסוף, ואני באה לתמוך."

וזה לא המאבק היחידי שבוקשטיין תומכת בו, גם המאבק הפמיניסטי קרוב לליבה. "לפני כמה חודשים,

כל הבקשות שמרואיין יכול היה לבקש, **אניה בוקשטיין** (37) ביקשה רק דבר אחד: מראיין מהקהילה הגאה, "רציתי שנתייחס בשער הזה לטיימנג שלו", היא מסבירה, "ושנזכר עלי. אני חושבת ששיח בנושא הזה, עם בן אדם מתוך הקהילה יכול להיות עמוק יותר וחד יותר". כבר 3 שנים עברו מאז שיחררה בוקשטיין את הלהיט "רוקדת" – שיתוף

פעולה בינה לבין הדי-גיי **עופר ניסים** – שמיצב אותה כאחת מהיוצרות האהובות על הקהילה הגאה, שלא לומר גיי אייקון – ביטוי שמייך גורם לה להסמיק. "זו מילה גדולה, 'אייקון', היא מצטנעת, 'אני כן מרגישה שאני מחובקת בקהילה ושאתי מקבלת הרבה אהבה ממנה, וזה משהו שהמוזיקה פתחה לי. התחלתי להוציא שירים רק לפני 5 שנים ואני עדיין תופסת מעצמי מוזיקאית בתחילת דרכי. אז בשבילי, לקבל חיבוק כזה מקהילה שאני תופסת מהאנשים שבה – זה כיף. זו הרמה הדרדית". **ומעבר למוזיקה, מה מחבר אותך לקהילה בארץ?** "אני חיה ונושמת את הקהילה, היא לא זרה לי. אלו האחים שלי, החברים הכי טובים שלי, אלו שגדלתי איתם. אני באה מתוך מקום של התבוננות וגם המון הבנה מבפנים. כך מצאתי את עצמי על שער שהוא באמת חשוב, שער שיש לו אג'נדה". **למה זה כל כך חשוב לך?** "אני מכירה מבפנים את הקשיים ויש המון מהם.

מי

על הזרקות וניתוחים פלסטיים:

"אני רק עכשיו נכנסת לגיל שבו אני מתחילה להבין

שזה קורה סביבי! אם אני ארצה לעשות משהו - אני אעשה. הזרקתי מיליונים בעם

אחת לפני הלידה, ולא ראיתי כזה הבדל כל אחד צריך לעשות מה שסבבה לו"

הייתה הפגנה גדולה בכיכר רבין נגד האלימות כלפי נשים", היא מספרת, "אז כתבתי פוסט באינסטגרם וקראתי לגברים של הקהילה להגיע ולתמוך בנשים, בחברות שלהם, מכל המגזרים - ואני מודה שהייתה לי אכזבה. הם לא הגיעו. אבל כשהגייז מרימים מחאה, שהיא מחאה חזקה וצודקת מאוד, הנשים מתייצבות".

את מרגישה שיש חוסר הרדייות?

"אני חושבת שזה משהו שצריך לדבר עליו, ואני אומרת את הכל בהסתייגות ובוזהירות - אבל כן, יחסי הכוחות בקהילה לפעמים משקפים את המציאות. זו שבה גברים עדיין חזקים יותר, וזה משהו שצריך לדבר עליו ולהציף אותו. אני חושבת שכל מי ששייך לקהילה וידוע מה זה להרגיש חוסר שוויון, צריך איפשוהו להבין את הנשים. הנשים נאבקות לאורך שנים להיות במקום שוויוני מול הגברים; אנחנו עדיין שם וצריך שהיו כאן שיח והבנה, כי בסופו של דבר כולנו שואפים לשוויון זכויות".

את הריאיון

אנחנו מקיימים בדירתה החדשה בגבעתיים, כשאנחנו יושבים בסלון הבית וסביבנו פזורים הצעצועים של **טסה** - בתה הבכורה, שישנה בחדר הסמוך ומתכיבה מרחוק את ווליום השיחה. כמעט שנה עברה מאז הלידה, ואין ברקע סימן לטלטה הרגשית שעברה על בוקשטיין באותה תקופה. "שלושת החודשים הראשונים שלי אחרי הלידה היו לא קלים", היא חושפת, "חודשים שאת כתיחה הרומנטית וחווה איזושהו שבר, את מבינה שאת לא אדם חופשי כמו שהיית רגילה להיות. ושוויון בטח שאין, כי יום אחרי הלידה בעלך מתלבש והולך לעבודה, כי הוא חייב. הרגשתי קצת שבורה בחודשים הראשונים, הייתי בהלם מהעוצמה ומהראגה, אבל זה עובר. אחרי שלושה חודשים זה משתפר".

איך הצלחת לחזור לעצמך?

"יש לי בעל (**רותן ויינר** - דא), הורים וחברים מדהימים! ובנוסף, אחרי 4 חודשים הגיעה לפה מטפלת וזה היה ליין צ'יינג'ינג. זו מוכוון לא הייתה אותה שגרה שאני מכירה - בוא נגיד שאם פעם הייתי עובדת מ-8 בבוקר עד 12 בלילה, אז היום אני כבר לא שם. אני לא יכולה. אני רוצה להיות עם הילדה שלי ואני מחפשת את האיוון, כי זה שאת הופכת להיות אמא, לא אומר שאת רוצה להפסיק לחיות את חיך, ובטח שלא להפסיק להיות אומנית שיוצרת, מתקדמת ומתפתחת".

היה לך חשש שהקריירה תפגע בעקבות ההיריון והלידה?

"ברור! אמרתי לעצמי: אין, בדוק, איך שאני נכנסת להיריון אני מקבלת את התפקיד בחו"ל. ותראה, לקח לי זמן להיכנס להיריון, כמעט שנה. הייתי כל כך במתח ממה שיהיה כשהאיה בהיריון, שלדעתי זה ממש עיכב אותי מלהיכנס להיריון. אבל מהשנייה שנקלטתי, לא חשבתי על זה לרגע. הממסרתי לתהליך ועדיין המשכתי לעבוד עד חודש מאוד מתקדם. ובסוף לא הגיע שום תפקיד!". היא צוחקת.

ועכשיו, אם יגיע תפקיד בחו"ל, זה עדיין בעייתי?

"למה שלא אוכל לעשות אותו? יש לילדה גם אבא, ויש בינינו חוק בלתי כתוב שאנחנו נותנים אחד לשני לעוף, ואנחנו כל הזמן מרימים אחד לשני. שנינו אוהבים עשייה ואוהבים לעבוד ולהתקדם. דותן כל הזמן נותן לי כוחות ואני נותנת לו. וזה שיש לנו ילדה עכשיו, לא אומר שזה הולך להיפסק - מי שצריך תמיכה יקבל תמיכה. לדוגמה, דותן עכשיו כל שבוע שני טס ללונדון ל-4 ימים. זאת אומרת שכל שבוע שני אני לבד עם הילדה במשך 4 ימים".

קצת קשוח.

"נכון, אבל זה היה ברור שהוא הולך לקחת את זה, כי מגיע לו וזו הזדמנות נהדרת בשבילו. אם אני עכשיו אקבל משהו, גם הוא יתגייס בשבילי. זה ממש לא יהיה מובן מאליי שאני נאלצת לוותר על הזדמנויות. אימהות יכולות להיות גם אימהות וגם אחלה נשות קריירה. זה לא נוגע, זה לא פוגע - להיפך. ילד שגדל ורואה שאמא שלו פורחת ושמחה בעשייה, זה רק טוב".

ובתור בת יחידה שניג'טה להורים שלה שיביאו לה אח או אחות, את מתכננת על עוד ילדים?

"תראה, עוד לא עברה שנה, ואומרים שלא שואלים עד שלא עוברת שנה, אבל הילדה שלי כל כך מטריפה, כך

שאני ודותן אומרים: 'מה, לא נעשה עוד מהדבר הזה?'. אבל המחשבה על שוב להיות בהיריון ולעבור את הדבר הזה היא לא פשוטה, ולכן צריך לחכות עוד קצת".

ההיריון, למרות התכנון שלו, נתפס בתעשייה כהפתעה, בייחוד שהגיע אחרי שזו זכתה להופעת אורח מוצלחת במיוחד בעונה השישית של הסדרה הגדולה של HBO, "משחקי הכס" וצ"ל, כמו גם תפקיד בסדרת הדרמה הבין-לאומית "גאון". לכאורה, התפתחויות שאמורות היו לשים את בוקשטיין על המסלול המהיר לקריירה בין-לאומית - מסלול, כפי שהיא מתארת, המורכב מלא מעט מהמורות. "היו לי הרבה אכזבות, המון 'כמעטים', ו'כמעטים' ענקיים", היא מגלה, "זה קורה לכל שחקנית שנייה בארצות הברית או באירופה, ואני מתחזקת מזה שיצא לי לעלות מדרגה ובאמת להיבחן לתפקידים גדולים. מה שאני יכולה לעשות כרגע זה רק להמשיך ולהתפלל".

אחרי "משחקי הכס" היו מחשבות לארוז מזוודה

ולעבור לחו"ל כדי לקדם את זה בשטח?

"היום כבר לא עושים את זה, אין חיה כזו. אתה לא נוסע להוליווד ואומר: 'שלום הגעת!'". היום הכל נשלח בפלאפונים. אתה יכול לקבל תפקיד מהסלון בבית עם הפלאפון. אין באמת צורך שאני אעזוב את חיי ואעבור לגור באלאיי, שאותה אני ממש לא אוהבת. זו לא עיר שהייתי רואה את עצמי חיה בה, מה גם שבכלל רוב הדברים מלוהקים כיום בלונדון, ולשם, בקרוב - בעקבות הנסיעות של דותן - תהיה לי הרבה יותר גישה. לא צריך להכריז הכרזות, 'ארזתי מזוודה', היום אנשים חיים בתוך גלובליות, ואם באמת קורה משהו, אורזים מזוודה נקודתית ולוקחים את הילדה".

25 שנה חלפו מאז פרצה בוקשטיין לתודעה, הודות

לתפקידה בסרט "ארץ חדשה". תפקיד שזיכה אותה במועמדות לפרס אופיר בקטגוריית השחקנית הטובה ביותר כשהיא בת 12 בלבד - מה שהפך אותה לשחקנית הצעירה ביותר המועמדת לפרס. מאז הספיקה בוקשטיין לככב בסרטים רבים נוספים (ביניהם "הסודות" ו"כלבת"), לשחק בימבה סדרות טלוויזיה (ביניהן "השרי שלנו", ו"כפולים") ובתיאטרון, וכאמור, להפציע בקריירה מוזיקלית שראתה כבר שני אלבומים. ובהתאם למי שמחזיקה ברזומה ובניסיון כזה, גם בוקשטיין כבר ראתה דבר או שניים בתעשייה, אם כי לדבריה תמיד ידעה להשאיר את זה על הסט.

"יצא שקיבלתי הערות מטומטמות, אבל ברגע שאת

לא לוקחת את פנימה, זה מת". היא מסבירה, "לא מכל דבר מטומטם שמישהו אומר צריך לעשות צלקת. אני יודעת איך מרגישה התנהגות לא לגיטימית, גם מצד גברים וגם מצד נשים. וזה לא רק עניין של גברים, בכלל לא. נשים הרבה פעמים מרשות לעצמן להיך ולהשפיל נשים אחרות, וזה חורה לי פי מיליון שנשים לא מרימות לנשים, ואפילו מורידות להן".

ציינת עבר שיש בארץ תקרת זכוכית לאומנים.

איפה ממוקמת תקרת הזכוכית שלך?

"יש מעט פרויקטים, ובהתחשב בעובדה שאנחנו מדינה נורא קטנה, התעשייה קטנה ואין בה הרבה כסף. ובכלל, אני מרגישה שהתרבות בארץ היא לא איזושהי דגל שאנחנו מניפים - יש פה כל כך הרבה נושאים חשובים לטפל בהם. יש פה מצב ביטחוני, בריאות, חינוך... התרבות היא נושא שהרבה פעמים נדחק הצידה, למרות שהיא נושא מאוד חשוב. זה לא רק לחם ושעשועים, תרבות אומרת לך המון - מי אתה, מה האג'נדה שלך, כמה אתה אנושי וכמה אתה ביקורתי ומרשה לעצמך לבקר גם את עצמך, ולתת דין וחשבון על דברים".

גם על שרת התרבות **מיני רגב** יש לה מה לומר, כמוכן, "אני חושבת שמירי רגב היא תופעה חולפת. היא עוד פוליטיקאית שעושה מה

שצריך לעשות כדי לייצר רעש. אבל היא כן בן אדם של עשייה, היא לא פראיירית. לומר שהיא תקפה את נושא התרבות באופן חכם? אני לא בטוחה. דבר טוב שהיא עשתה זה להבהיר שאומנות צריכה להיות שייכת לכולם, וזה חד משמעי. לאף אחד אין בעלות על כלום. תרבות

בעל מדהים. בוקשטיין עם בן זוגה רותן ויינר

לא צריך
להצטלק
מכל דבר
מטומטם
שמישהו
אומר לך

אני יודעת איך מרגישה
התנהגות לא לגיטימית, גם מצד
גברים וגם מצד נשים. וזה לא רק
עניין של גברים, בכלל לא.
נשים הרבה פעמים מרשות
לעצמן להביך ולהשפיל
נשים אחרות, וזה חורה
לי פי מיליון 'ותר'

היא אישה שורשת שינוי, אזיש למה להתחבר ב"המדובב"

היום הוליווד באה אליך, אין צורך לטוס ב"משחקי הכס"

דקטורה ווי בלאיש

מה את שרה?

היא משהו שיש כל כך הרבה ממנו, להכל יש מקום, וזה דבר מצוין שהיא עשתה. על הדברים המפלגים, לעומת זאת, הייתי מוותרת."

בימים אלו

היתר היא הפרזנטורית של מותג האיפור PUPA ושל תה ויסוצקי - משחקת בסדרת המתח החדשה של yes, "המדובב". היא מגלמת את סופי, אשתו של דוד (עמוס תמם) - יום נדל"ן מצליח שהתעשר דרך עסקים מפוקפקים וכעת מתמודד עם מסע נקמה מצד אחיו, אסא (אורן מלך), שהשתחרר זה עתה מהכלא. "כשהגעתי, סופי עוד לא הייתה כתובה עד הסוף ולכן כשנכנסתי ממש בנינו אותה ביחד", היא מספרת, "אם זה בנראות שלה, במורכבות שלה, ביחסים שלה. סופי היא אישה שיוצאת מהכלים של בעלה, היא רוצה לפרוח, היא רוצה להיות בשליטה, היא רוצה קריירה. זו אישה שדורשת שינוי בחיים שלה, ואני תמיד מתחברת למוקומות האלו. וגם לא יכולתי לוותר על המלחמה שלה!".

שינוי לך את הלוך לטובה התפקיד. כמה את מלכתחילה מחוברת למראה שלך?

"תראה, זה חלק מהכלי שלי. יש לי אישיו עם עצמי אבל בסך הכל אני באה באהבה. אני יודעת מה אני אוהבת בעצמי ומה לא. או שאני יודעת לפחות מה אהבתי... הציצי, למשל. אבל אחרי 3 חודשים של הנקה הוא כבר לא נראה אותו דבר. אבל יופי הוא דבר נצחי, יופי לא מת. הוא כן משתנה, עם זאת, ברור לי שאצטרך ללמוד לקבל שינויים".

יש רבות שלא מקבלות. מה הגישה שלך להזרקות ולניתוחים פלסטיים?

"אין לי בעיה עם זה."
עשית?
 "אני רק עכשיו נכנסת לגיל שבו אני מתחילה להבין שזה קורה סביבי. אם אני ארצה לעשות משהו - אני אעשה."

"היו לי הרבה אכזבות, המון יכמעטים, ויכמעטים ענקיים. זה קורה לכל שחקנית שנייה בארצות הברית או באירופה, ואני מתחזקת מזה שיוצא לי לעלות מדרגה ולהיבחן לתפקידים גדולים"

הזרקתי מילויים פעם אחת לפני הלידה, ולא ראיתי כזה הבדל. אני חושבת שכל אחד צריך לעשות מה שסבבה לו, וזה שנשים מביכות נשים אחרות סביב הנושא הזה - זה דוחה אותי כי כולנו נצטרך מתישהו. וזה בסדר גמור!"
 במקביל למשחק, בוקשטיין עובדת גם על אלבום הסטודיו השלישי שלה. הצצה קיבלנו כבר באוגוסט של שנה שעברה עם הסינגל "סימן". "יש לי כרגע שני שירים מוכנים, שלישי בדרך, וגם הופעה!", היא מתרגשת, "אני מקווה שעד ראש השנה היא תהיה מוכנה, כי זה נורא חסר לי".

יש סיכוי לשיתוף פעולה נוסף עופר ניסים?
 "עם עופר אי אפשר לדעת, זה יכול לקרות מהיום למחר. כל חיבור עם עופרה הוא מדהים."
את מרגישה שהיום תופסים אותך יותר כזמרת או כשחקנית?

"אני חושבת שזה תהליך. היום אני נמצאת במקום שהוא יותר מושרש מאשר לפני 3-4 שנים. מהשנייה שהוצאתי את השיר הראשון שלי 'יום אחד', מייד הרגשתי שיש רצינות והקשבה. ותראה, הייתי גם פסנתרנית עשור מהחיים שלי. ניגנתי שופ! זה לא שהחלטתי שפתאום אני עושה מוזיקה. תמיד עשיתי את שניהם, ועדיין לקח לאנשים זמן. בשנתיים הראשונות עוד היו אומרים לי: 'מה, את שרה?'. ועדיין, אני אומרת שרק עוד 3-4 שנים אהיה במקום שאני רוצה מבחינת המוזיקה".

ועוד 5 שנים מהיום? איפה את?
 "אני אמא לילדה בת 6, נורא מקווה שאחרי שכבר כתבתי או הפקתי איזה סרט. אני מקווה שאעשה הופעות גדולות ומתפללת שגייע התפקיד הנכון מעבר לימים, שאני יודעת שאני כבר מוכנה לו".

את יודעת שעושים ספיין-אוף ל"משחקי הכס".
 "הם כבר יודעים איפה למצוא אותי".

צילום: ענת מוסרני (מוקשטיין עם וויק), נתי לוי (המדובב), יוסי ציבור